

ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ

Ο Κωστής μας είναι δάσκαλος. Μαζί με τη μαμά του θα μας μάθουν για την πολεμική τέχνη «Καποείρα».

Αρχικά δείχνουν τα όργανα που χρησιμοποιούνται στην Καποείρα.

«Αυτό είναι ένα μπιριμπάου»

Ο δάσκαλος Κωστής μας μαθαίνει ότι η Καποείρα είναι μια πολεμική τέχνη που έχει συγκεκριμένες κινήσεις και συνοδεύεται από μουσική κρουστών οργάνων. Ξεκίνησε από την ανάγκη δούλων στη Βραζιλία να απελευθερωθούν από κατακτητές. Για να προετοιμαστούν έκαναν κινήσεις που έμοιαζαν με χορό, για να μην τους καταλαβαίνουν οι κατακτητές.

«Ας μάθουμε τις κινήσεις μέσα από ένα παραμύθι και τη δραματοποίηση του»

«Μια φορά κι έναν καιρό σ' ένα χωριό της Αφρικής ζούσε ένα αγόρι, ο Μανουέλ. Κάθε πρωί πήγαινε στο δάσος να κόψει ξύλα...»

« Ας περπατήσουμε μες στο δάσος...»

«Βαδίζουμε με
πλάγια βήματα και
πίσω»

«Σκύβουμε να μη
χτυπήσουμε στα
κλαδιά»

«Βρίσκουμε μια μεγάλη
αράχνη. Ας γίνουμε κι εμείς
αράχνες»

«Τώρα μαζεύουμε τα ξύλα»

«... και τώρα τα κουβαλάμε»

« Ο Μανουέλ έφτασε σπίτι του και για να ανοίξει την πόρτα δίνει μια κλωτσιά, αφού τα χέρια του κουβαλούν τα ξύλα»

«Δυστυχώς όμως μια μέρα στο χωριό του Μανουέλ ήρθαν κάποιοι κακοί άνθρωποι και πήραν όλους τους κατοίκους, τους έβαλαν σε ένα καράβι και τους πήγαν στη Βραζιλία για να τους έχουν δούλους!»

« Έτσι λοιπόν οι δούλοι χόρευαν καποείρα για να δυναμώσουν και να καταφέρουν να ξεφύγουν!»

Ήταν πολύ ωραία η ιστορία της καποείρας και συνεχίζουμε με το παίξιμο των οργάνων. Χτυπάμε το μπιριμπάου για να ακούσουμε τον ήχο του.

Μας έμαθες πολύ ωραία και ενδιαφέροντα πράγματα Κωστή!!
Περάσαμε υπέροχα!!!

Επόμενος δάσκαλος ο Κωνσταντίνος μας. Έχει έρθει με τη μαμά του και το σκυλάκι τους την Κούκη.

Ο Κωνσταντίνος θα μας μάθει για τα σκυλάκια!

Μας λέει ,λοιπόν, ότι η Κούκη βρέθηκε, όταν ήταν κουταβάκι εγκαταλειμμένη σε μια κούτα και η μαμά του την πήρε για να της δώσει ένα σπίτι, μια οικογένεια και πολλή αγάπη! Τώρα η Κούκη είναι ηλικιωμένη και έχει κάποια προβλήματα, όπως δεν ακούει καλά, δεν βλέπει καλά, αλλά συνεχίζουν να την αγαπούν και να τη φροντίζουν. Στην ηλικία που βρίσκεται τρώει μόνο μία φορά την ημέρα, ωστόσο είναι λιχούδα! Το σημαντικό μήνυμα που θέλει να περάσει ο δάσκαλος Κωνσταντίνος είναι ότι, αν θέλουμε να έχουμε ένα κατοικίδιο θα πρέπει να το φροντίζουμε και να το αγαπάμε για όσο ζει. Ποτέ δεν πρέπει να το εγκαταλείπουμε, ακόμη κι αν κουραστούμε ή βαρεθούμε ή έχει γεράσει, γιατί ένα ζώακι δεν είναι παιχνίδι, αλλά μέλος της οικογένειας!!

Κι αν θέλουμε να χαϊδέψουμε ένα σκυλάκι, ποιος είναι ο σωστός τρόπος;

«Πρώτα απλώνουμε το χέρι μας για να μας μυρίσει...»

«Κι έπειτα το
χαϊδεύουμε απαλά
στο κεφαλάκι»

«Θέλετε να τη χαϊδέψετε κι εσείς;»

Ήρθε η ώρα για μια βολτίτσα...

Περάσαμε πολύ όμορφα σήμερα Κωνσταντίνε! Μας άρεσε πολύ η Κούκη και όσα μας έμαθες!!

Ευχαριστούμε πολύ τις μανούλες για τη συμβολή τους!!!